

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Εκπρ. Σόιμπλε: Αναμένουμε ενδιάμεση έκθεση στο Eurogroup

Περιορισμένες προσδοκίες σε ό,τι αφορά το Eurogroup της Παρασκευής για το ελληνικό ζήτημα έχει το γερμανικό υπουργείο Οικονομικών, όπως δήλωσε ο εκπρόσωπός του Μάρτιν Γιέγκερ. Ο κ. Γιέγκερ δεν "βλέπει" να υπάρξει μέχρι μεθαύριο συνολικό πακέτο μεταρρυθμίσεων από την ελληνική πλευρά όπως είχε συμφωνηθεί στις 20 Φεβρουαρίου. "Δυστυχώς ο Απρίλιος τελειώνει και δεν έχουμε αυτές τις προτάσεις όπως συμφωνήσαμε στις 20 Φεβρουαρίου. Έχουμε νέες συνομιλίες αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι έχουμε και κάποιο αποτέλεσμα", επισήμανε. Ο ίδιος είπε ότι οι υπουργοί Οικονομικών της ευρωζώνης αναμένουν μια ενδιάμεση έκθεση για την Ελλάδα στη συνεδρίαση της Ρίγας. "Θα υπάρξει ένας ενδιάμεσος απολογισμός. Θα μάθουμε τι λένε οι Θεσμοί αλλά περιμένουμε και η ελληνική πλευρά να μας πει γιατί δεν έχει καταθέσει συνολικό πακέτο μεταρρυθμίσεων", σημείωσε ο εκπρόσωπος του Βόλφγκανγκ Σόιμπλε. Σε ό,τι αφορά τις προθεσμίες, είπε ότι "η 30η Απριλίου ήταν το πολιτικό ορόσημο" που είχε συμφωνηθεί, ωστόσο "το νομικό ορόσημο είναι η 30η Ιουνίου οπότε λήγει και η παράταση"

Τράπεζες: Χαμηλώνει ο πήγυς των δανειοδοτήσεων για το 2015

Ανέφικτος είναι πλέον ο στόχος συνολικών χρηματοδοτήσεων προς νοικοκυριά και επιχειρήσεις 10 δισ. ευρώ για το 2015, όπως αρχικά είχαν εκτιμήσει οι τράπεζες, σύμφωνα με συγκλίνουσες τραπεζικές εκτιμήσεις που διατυπώθηκαν σήμερα στο τραπεζικό συνέδριο της Ελληνικής Εταιρίας Διοικήσεως Επιχειρήσεων.

Τα διευθυντικά στελέχη των συστημικών τραπεζών εξέφρασαν την αισιοδοξία τους ότι η χώρα θα παραμείνει στην ευρωζώνη καθώς θα υπάρξει συμφωνία με τους εταίρους μας, δηλώνοντας κατηγορηματικά ότι δεν εξετάζουν και δεν εργάζονται σε κανένα άλλο εναλλακτικό σενάριο.

Ειδικότερα, ο ανώτατος γενικός διευθυντής λιανικής τραπεζικής της Eurobank Θεόδωρος Καλαντώνης, εκτίμησε ότι στη διάρκεια του 2015 οι συνολικές χορηγήσεις των τραπεζών θα κυμανθούν στα 5 δισ. ευρώ περίπου, επισημαίνοντας ότι από το δεύτερο εξάμηνο του έτους, με την προϋπόθεση να έχει κλείσει η συμφωνία με τους εταίρους μας, οι χορηγήσεις θα πάνε πολύ καλύτερα από ότι μέχρι σήμερα.

Μιλώντας για τις καταθέσεις ο κ. Καλαντώνης επισήμανε ότι φεύγουν περίπου 100 εκατ. ευρώ από το τραπεζικό σύστημα στη διάρκεια των τελευταίων ημερών, ποσό απόλυτα διαχειρίσιμο για το τραπεζικό σύστημα λόγω της στήριξης του και από το ELA. Συνέχεια....

Το 80% των εκροών αυτών έχει παραμείνει στην χώρα και εκτιμάται ότι από τα συνολικά 27 δισ. ευρώ που έχουν φύγει πρόσφατα, το 50% θα επιστρέψει στις τράπεζες μέχρι το τέλος του χρόνου.

Αναφερόμενος στην ρευστότητα του τραπεζικού συστήματος ο γενικός διευθυντής λιανικής τραπεζικής της Εθνικής Τράπεζας, Γιώργος Μαλιγιάννης, είπε ότι στον τομέα των ιδιωτών υπάρχει επαρκής ρευστότητα για να καλύψει όλη την ζήτηση την τρέχουσα χρονική περίοδο. Όλοι οι υγιείς πελάτες χρηματοδοτούνται κανονικά σήμερα, πρόσθεσε.

Στη στεγαστική πίστη υπάρχει ζήτηση αλλά είναι υποτονική, αλλά είναι μεγαλύτερη από το αντίστοιχο χρονικό διάστημα πέρυσι που είχε κυμανθεί σε πολύ χαμηλά επίπεδα (λόγω ΕΝΦΙΑ κλπ), ενώ η ζήτηση στην επιχειρηματική πίστη είναι μεγαλύτερη. Στην καταναλωτική πίστη υπάρχει ζήτηση δανείων για αγορά αυτοκινήτων, καθώς και για χρηματοδότηση εμπορίου.

Αναφέρθηκε επίσης ο κ.Μαλιγιάννης στην υψηλή ποιότητα των δανειακών αιτημάτων, επισημαίνοντας ότι επτά στα δέκα δάνεια εγκρίνονται.

Ο γενικός διευθυντής λιανικής τραπεζικής της Τράπεζας Πειραιώς, Σωτήρης Συρμακέζης, αναφέρθηκε στην σημασία της ίδιας συμμετοχής των υποψήφιων δανειοληπτών που θα αποτελέσει βασικό χαρακτηριστικό στην μετά κρίση εποχή.

Ερωτηθείς για τα προϊόντα που θα προσφέρουν οι τράπεζες ο κ. Συρμακέζης επισήμανε ότι οι ελληνικές τράπεζες προσφέρουν ήδη όλη την γκάμα τραπεζικών προϊόντων, όπως οι ευρωπαϊκές, αλλά στο σημείο που θα δοθεί έμφαση είναι η πιο δημιουργική προσέγγιση του πελάτη μέσω νέων υπηρεσιών των τραπεζών.

Επίσης αναφέρθηκε μεταξύ άλλων στην σημασία και στις μεγάλες προοπτικές περαιτέρω ανάπτυξης των τραπεζοασφαλιστικών προϊόντων που θα φέρει έσοδα στις τράπεζες.

Αναφορικά με τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια τα διευθυντικά στελέχη, επισήμαναν ότι στο πρώτο τρίμηνο του 2015 παρατηρήθηκε μια αύξησή τους, μετά από μια περίοδο 1,5 έτους αποκλιμάκωσης του ρυθμού αύξησης τους. Τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια προσεγγίζουν τα 75 δισ. ευρώ και αποτελούν το 35% του χαρτοφυλακίου των τραπεζών, όταν ο μέσος όρος στην Ευρώπη είναι 5%.

Σύμφωνα με εκτιμήσεις που διατύπωσε ο κ.Καλαντώνης, με την προϋπόθεση ότι θα επιτευχθεί συμφωνία, τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια θα φτάσουν στο ανώτατο σημείο τους μέσα στο 2015 και μετά θα ξεκινήσει η αποκλιμάκωση τους, έξι μήνες αργότερα από ότι είχε αρχικά εκτιμηθεί.

Bloomberg: Κίνδυνος μετάδοσης αλά Lehman από την Ελλάδα

Στον παραλληλισμό ότι η ευρωζώνη σήμερα θεωρεί ότι ο κίνδυνος μετάδοσης της ελληνικής κρίσης είναι περιορισμένος, όπως θεωρούσαν για την Lehman Brothers το αμερικανικό υπουργείο Οικονομικών και η Federal Reserve το 2008, προχωρεί σε σημερινό του άρθρο το πρακτορείο Bloomberg. Σύμφωνα με το πρακτορείο στην Ευρώπη κερδίζει έδαφος η άποψη ότι μια ελληνική χρεοκοπία δεν θα πλήξει ιδιαίτερα τις υπόλοιπες χώρες, ενώ ορισμένοι υποστηρίζουν ότι η ΕΕ θα είναι στην πραγματικότητα πιο ισχυρή εάν οι Έλληνες πάρουν ένα σκληρό μάθημα. «Η θεωρία αυτή είναι λάθος και εάν μετατραπεί σε δράση, η Ευρώπη θα έχει κάνει το μεγαλύτερο λάθος υπολογισμό από τη δημιουργία του ευρώ», σημειώνεται στο δημοσίευμα. Ακόμη, υπογραμμίζεται πως μια έξοδος από το ευρώ που πιθανότατα θα ακολουθούσε της πτώχευσης θα οδηγούσε στη δημιουργία ενός παράλληλου νομίσματος που θα επέτρεπε στην κυβέρνηση να καλύψει τις εγχώριες υποχρεώσεις της. «Η ευρωπαϊκή οικονομία είναι ακόμα εύθραυστη. Το τελευταίο πράγμα που χρειάζεται είναι ένα σοκ όπως το Grexit», αναφέρει ο αρθρογράφος προσθέτοντας ότι μετά την έξοδο της Ελλάδας οι αγορές θα γνωρίζουν ότι χώρες με μη-βιώσιμο χρέος μπορούν να εκδιωχθούν από το σύστημα. Τέλος, το δημοσίευμα εστιάζει στις διαπραγματεύσεις της Ελλάδας με τους πιστωτές της, σημειώνοντας ότι αμφότερες οι πλευρές δεν μετακινούνται από τις θέσεις τους. Η ΕΕ δεν φαίνεται να μετακινείται από τη θέση της, αλλά ούτε και η Αθήνα. Ωστόσο, σε σύντομο χρονικό διάστημα κάτι θα πρέπει να αλλάξει – και φαίνεται ότι όταν αυτό συμβεί τα νέα θα είναι άσχημα, εκτιμά το πρακτορείο.

Γ. Βαρουφάκης: Το ελληνικό ζήτημα χρειάζεται ευρωπαϊκή παρέμβαση

Χρειάζεται ευρωπαϊκή παρέμβαση για την επίλυση του ζητήματος των μη εξυπηρετούμενων δανείων των ελληνικών τραπεζών επισήμανε από το βήμα του τραπεζικού συνεδρίου της Ελληνικής Εταιρίας Διοικήσεως Επιχειρήσεων (ΕΕΔΕ) ο υπουργός Οικονομικών Γιάννης Βαρουφάκης, επισημαίνοντας ότι στο Παρίσι συζητείται το θέμα μεταξύ της ελληνικής πλευράς και των θεσμών. Στο πλαίσιο αυτό τάχθηκε υπέρ της δημιουργίας μιας bad bank και υπέρ της χρησιμοποίησης κεφαλαίων από το EFSF χωρίς αργοπορία. Αναφέρθηκε επίσης στην ανάγκη δημιουργίας αναπτυξιακής τράπεζας. Ο κ.Βαρουφάκης αναφερόμενος στους στόχους της διαπραγμάτευσης με τους εταίρους μας, εστίασε την προσοχή του μεταξύ άλλων στην βιώσιμη πορεία των δημοσιονομικών μας στο διηνεκές, με την επίτευξη κατάλληλων δημοσιονομικών πλεονασμάτων και όχι επιστροφή στα αναξιοπρεπή ελλείμματα του παρελθόντος. Μιλώντας για το ασφαλιστικό είπε ότι είναι αδύνατον να ανταπεξέλθει στις ανάγκες που καλείται και για αυτό τον λόγο απαιτούνται μεταξύ άλλων έξυπνα χρηματοδοτικά εργαλεία ώστε να στηριχθούν τα ταμεία.

Οι έξι μύθοι της ελληνικής κρίσης (Financial Times)

1ος Μύθος	Η έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ θα ήταν επωφελής για την Ευρωζώνη.
2ος Μύθος	Η έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ θα ήταν επωφελής για την Ελλάδα.
3ος Μύθος	Αποτελεί σφάλμα μόνο της Ελλάδας. Φταίνε και οι ανόητοι δανειστές που συνέχιζαν να δανείζουν.
4ος Μύθος	Η Ελλάδα δεν έκανε τίποτα. Η Ελλάδα υπέστη τεραστίων διαστάσεων δημοσιονομική και οικονομική προσαρμογή.
5ος Μύθος	Οι Έλληνες θα αποπληρώσουν τα χρέη. Πρέπει να αναγνωριστούν οι εφάπαξ ζημιές.
6ος Μύθος	Η χρεοκοπία συνεπάγεται έξοδο από το ευρώ.

Υπέρ του συμβιβασμού μεταξύ Ελλάδας και δανειστών τάσσεται ο επικεφαλής οικονομικός αναλυτής των Financial Times Μάρτιν Γούλφ σε σημερινό του άρθρο. Ο συμβιβασμός θα πρέπει να περιλαμβάνει την μόνιμη μείωση του ελληνικού δημοσίου χρέους σε αντάλλαγμα για την εφαρμογή μεταρρυθμίσεων στην ελληνική οικονομία και τον τρόπο λειτουργίας της ελληνικής Πολιτείας. Η ελληνική κρίση δεν θα έχει καλή κατάληξη για καμία από τις δύο πλευρές αν οι εμπλεκόμενοι δεν πάντουν να συντηρούν (τουλάχιστον) έξι μύθους και εσφαλμένες πεποιθήσεις, προειδοποιεί ο αρθρογράφος.

Συνέχεια.....

Πρώτος μύθος είναι ότι “η έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ θα ήταν επωφελής για την Ευρωζώνη. Δεν υπάρχει κανείς να με απαλλάξει από αυτόν τον παραχώδη ιερέα; Την ερώτηση αυτή υποτίθεται ότι έκανε ο Ερρίκος ο Β' αναφερόμενος στον αρχιεπίσκοπο του Κάντερμπερι Τόμας Μπέκετ. Το ίδιο πρέπει να σκέφτεται για τους Έλληνες εταίρους του και ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών Βόλφγκανγκ Σόμπλε. Ωστόσο, για τον Αγγλο βασιλιά η πραγματοποίηση της ευχής του αποδείχτηκε καταστροφική. Κάτι παρεμφερές είναι πιθανό να συμβεί αν φύγει η Ελλάδα από το ευρώ. Οντως, αν αποδειχτεί καταστροφική η συνέχεια για την Ελλάδα, οι καμπάνιες των λαϊκιστών σε άλλες χώρες είναι πιθανό να είναι λιγότερο αποτελεσματικές. Όμως η συμμετοχή στο ευρώ θα έχει πάψει να είναι αμετάκλητη. Κάθε κρίση θα πυροδοτούσε αποσταθεροποιητικές εικασίες”.

Δεύτερος μύθος είναι ότι “η έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ θα ήταν επωφελής για την Ελλάδα. Πολλοί πιστεύουν ότι η αδύναμη νέα δραχμή προσφέρει έναν ανώδυνο δρόμο προς την ευημερία. Πράγμα που θα μπορούσε να αποδειχτεί αληθές αν η οικονομία μπορούσε να αυξήσει εύκολα την παραγωγή διεθνώς ανταγωνιστικών αγαθών και υπηρεσιών. Η Ελλάδα δεν μπορεί να το πετύχει. Και οι άμεσες συνέπειες της εξόδου από το ευρώ πιθανώς θα περιλαμβάνουν συναλλαγματικούς ελέγχους, χρεοκοπίες, διακοπή των διεθνών πιστώσεων και ακόμη περισσότερη πολιτική αναταραχή. Ενα σταθερό νόμισμα έχει την αξία του, ιδίως σε μια κακοδιαχειριζόμενη χώρα. Η απεμπόληση του έχει κόστος”.

Τρίτος μύθος της ελληνικής κρίσης, κατά τον Μάρτιν Γουλφ είναι ότι “αποτελεί σφάλμα της Ελλάδας. Κανείς δεν εξαναγκάστηκε να δανείσει στην Ελλάδα. Στην αρχή οι ιδιώτες πιστωτές με χαρά δάνειζαν στην ελληνική κυβέρνηση λίγο πολύ με τους ίδιους όρους που δάνειζαν και τη γερμανική. Ωστόσο η φύση της ελληνικής πολιτικής σκηνής δεν αποτελούσε μυστική, όπως την περιγράφει εύγλωττα ο Γιάννης Παλαιολόγος στο βιβλίο του “Ο 13ος Άθλος του Ηρακλή”. Μετά, το 2010, έγινε σαφές ότι τα δάνεια δεν θα εξοφλούνταν. Αντί να συμφωνήσουν στην αναγκαία διαγραφή χρέους, οι κυβερνήσεις (και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) αποφάσισαν να διασώσουν τους ιδιώτες επενδυτές αναχρηματοδοτώντας την Ελλάδα. Με αυτό τον τρόπο ξεκίνησε το παιχνίδι της προσποίησης και της παράτασης. Οι ανόητοι δανειστές χάνουν χρήματα. Πάντοτε έτσι συνέβαινε και εξακολουθεί να ισχύει και σήμερα”.

Ο τέταρτος μύθος είναι ότι “η Ελλάδα δεν έκανε τίποτα. Η Ελλάδα υπέστη τεραστίων διαστάσεων δημοσιονομική και οικονομική προσαρμογή. Μεταξύ του 2009 και του 2014 το πρωτογενές ισοζύγιο (πριν την πληρωμή τόκων) συρρικνώθηκε κατά 12% του ΑΕΠ, το διαρθρωτικό δημοσιονομικό έλλειμμα συρρικνώθηκε κατά 20% του ΑΕΠ και το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών κατά 12% του ΑΕΠ. Μεταξύ του πρώτου τριμήνου του 2008 και του τελευταίου του 2013 οι πραγματικές δαπάνες μειώθηκαν στην ελληνική οικονομία κατά 35% και το ΑΕΠ κατά 27%, ενώ η ανεργία αυξήθηκε μέχρι και το 28% του εργατικού δυναμικού. Πρόκειται για τεράστια προσαρμογή. Πράγματι, μια από τις τραγωδίες του αδιεξόδου σχετικά με τους όρους στήριξης είναι ότι η προσαρμογή έχει ολοκληρωθεί. Η Ελλάδα δεν χρειάζεται επιπλέον πόρους”.

Πέμπτος μύθος είναι ότι “οι Έλληνες θα αποπληρώσουν τα χρέη. Αυτός ο μύθος πηγάζει εν μέρει από την άρνηση να αναγνωριστούν οι εφάπαξ ζημιές. Τα κακά δάνεια προς την Ελλάδα και η προσαρμογή μετά την διακοπή τους ανήκουν και τα δύο στο παρελθόν. Αυτό που δεν έχει ακόμη αποφασιστεί είναι αν η Ελλάδα θα αφιερώσει τις επόμενες δεκαετίες ώστε να αποπληρώσει ένα βουνό δανεικών που ποτέ δεν θα έπρεπε να είχαν δοθεί. Την κατάσταση επιδεινώνει πολύ περισσότερο το γεγονός ότι μετά το ξέσπασμα της κρίσης έχει διπλασιαστεί το ύψος του χρέους σε σχέση με το ΑΕΠ, παρά την αναδιάρθρωση. Η διαγραφή του είναι αναπόφευκτη”.

Εκτος μύθος της ελληνικής κρίσης είναι κατά τον Μάρτιν Γουλφ ότι “η χρεοκοπία συνεπάγεται έξοδο από το ευρώ. Ο έκτος μύθος είναι ότι αν χρεοκοπήσει η Ελλάδα, τότε θα πρέπει να δημιουργήσει νέο νόμισμα και συνεπώς να εγκαταλείψει την Ευρωζώνη. Αν χρεοκοπήσει η Ελλάδα είναι πιθανό να θεωρηθεί ότι οι ελληνικές τράπεζες δεν πληρούν πλέον τους όρους για παροχή έκτακτης χορήγησης ρευστότητας (ELA) από την ελληνική κεντρική τράπεζα. Αν ισχύσει αυτό τότε είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα πρέπει να επιβληθεί όριο στις αναλήψεις. Ίσως να υπάρχει και στάση πληρωμών. Ορισμένοι υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ δεν θα έχει πλέον το δικαίωμα να παίξει το ρόλο δανειστή ύστατης καταφυγής των ελληνικών τραπεζών με τον ίδιο τρόπο που η αμερικανική Ομοσπονδιακή Τράπεζα (Fed) θα έπρεπε να σταματήσει να δανείζει τις τράπεζες του Ντιτρόιτ μετά την χρεοκοπία της τοπικής κυβέρνησης. Υπάρχει, όμως, μια διαφορά. Καμία αμερικανική τράπεζα δεν είναι πιθανό να είναι σε τόσο μεγάλο βαθμό εκτεθειμένη στο Ντιτρόιτ ώστε να χρεοκοπήσει εξαιτίας της χρεοκοπίας της τοπικής κυβέρνησης. Στην Ευρωζώνη όμως, η οποία διαθέτει 19 ξεχωριστές τραπεζικές αγορές, μια για κάθε κράτος μέλος, με το κράτος να παίζει καθοριστικό ρόλο σε κάθε μια από αυτές, η χρεοκοπία της κυβέρνησης θα μπορούσε να προκαλέσει την χρεοκοπία των εθνικών τραπεζών.

Σαφώς και η ΕΚΤ δεν θα πρέπει να δανείζει αφερέγγυες τράπεζες. Οπότε το ερώτημα που προκύπτει είναι τί γίνεται. Θα μπορούσε να είναι εφικτή η λειτουργία της ελληνικής οικονομίας με περιορισμένη λειτουργία των τραπεζών. Η ελληνική κυβέρνηση, μην διαθέτοντας πλέον μετρητά ίσως να έκανε πληρωμές μέσω υποσχετικών τισ οποιές θα αποδεχόταν για αποπληρωμές υποχρεώσεων προς την ίδια. Δεν είναι επιθυμητό, αλλά θα μπορούσε να λειτουργήσει. Η διάλυση αυτών των μύθων δεν θα δώσει μια επιθυμητή λύση. Αλλά θα ήταν μια αρχή. Η καλύτερη έκβαση θα ήταν μια συμφωνία που να περιλαμβάνει οριστική μείωση του βάρους του χρέους μετά την ολοκλήρωση μεταρρυθμίσεων στην λειτουργία της ελληνικής οικονομίας και Πολιτείας. Πράγματι, ο κ. Παλαιολόγος αποδεικνύει ότι το ελληνικό πρόβλημα είναι περισσότερο πρόβλημα ανάπτυξης παρά απλώς πρόβλημα οικονομικής μεταρρύθμισης. Μια τέτοιου είδους συμφωνία θα λειτουργούσε μόνο αν αφοσιωνόταν στην εφαρμογή της και οι Έλληνες. Ενας έβδομος μύθος, πιθανώς και ο πλέον επικίνδυνος από όλους, είναι ότι αποδίδουν οι μεταρρυθμίσεις που γίνονται σε περίοδο ύφεσης. Σπανίως συμβαίνει κάτι τέτοιο.

Αν δεν είναι εφικτή η επίτευξη μιας τέτοιας συμφωνίας, η λιγότερη κακή έκβαση θα είναι να γίνει αποδεκτή η πραγματικότητα της χρεοκοπίας και να αφηθεί η Ελλάδα να επιλέξει τί θέλει να κάνει. Ασφαλώς και αυτό θα ήταν κακή έκβαση. Όμως ποιός μπορεί σήμερα να είναι σίγουρος ότι για μια καλύτερη έκβαση;”.